

Hoofstuk 40 - 'N LEUEN? (08.11.1840) HIM1.196

1] Vandag het die Liefdevolle Vader ons die volgende navolgenswaardige lering, en wel met bostaande titel, deur Sy kneg Jakob Lorber gegee.

2] Dit sal vir julle vreemd voorkom as jul, vanweë hierdie opskrif, dalk wil dink dat Ek, JaHshua, in staat is om vir julle te lieg. Maar dit is natuurlik nie die geval nie. Dit is 'n heel ander saak. En nie alles is 'n leuen wat as sodanig voorkom nie, net soos nie alles die waarheid is wat as sulks voorkom nie. - Maar dat die saak wel so is, sal 'n klein vertelling jou spoedig leer.

3] Iemand het vir sy vriende vertel dat hy 'n monsteragtige draak in 'n gebied van die land gesien het, en het selfs die vorm daarvan haarfyn beskryf. Daardeur het hy vir sy vriende die saak so 'n werklikheid gemaak, dat hy 'n vriend gou oorreed het om self te reis na die plek waar hy die draak na bewering gesien het.

4] Toe die vriend by die genoemde, presies omskrewe gebied kom, het hy nie die minste ooreenkoms gevind tussen hierdie gebied en die gebied wat sy vriend beskryf het nie, ja, selfs die naam was vals; en by navraag is aan hom gesê dat daar in daardie land beslis geen gebied met daardie naam en voorkoms is nie.

5] En so het die vriend teruggekeer en met heftige woorde vir die ander een gesê: "O, jou dwase, bouse vriend, wat het Ek jou aangedoen, dat jy my so 'n slegte ding aangedoen het met jou leuens en my oorgelaat het aan die spotlag van die onsinnes?" Sy verteller vriend het egter daarop aangedring dat hy nie vir hom 'n leuen vertel het nie. Want, sê hy: 'Ek het die monster eenkeer gesien, soos ek dit aan jou beskryf het, en toe ek by die mense navraag doen oor wat hierdie gebied genoem word, het hulle vir my gesê dit is soos ek vir jou gesê het.

6] Maar nou word die verteller deur sy vriend uitgedaag om hom na die plek te neem waarop sy leuen geskoei is. Die verteller het ingestem en sy vriend na 'n plek gelei wat 'n geringe ooreenkoms gehad het met die plek soos beskryf. Maar toe hy, die bedroëne, die mense daar uitvra oor die naam van die gebied, blyk dit nie in die minste ooreen te stem met die naam wat die verteller gegee het nie. En niemand wis 'n enkele woord van 'n draak daar iewers nie.

7] So, wat dink jy nou, nadat jy so 'n storie gehoor het; het die verteller vir sy vriend gelieg of nie? - Ja, sê Ek, hy het vir hom gelieg, en hy het dit meedoënloos gedoen - maar weer het die verteller aan sy vriend nogtans die reine waarheid vertel.

8] Maar, vra jouself, hoe kan iets tegelykertyd leuen en waarheid wees? Die natuurlike, gesonde verstand bring dit nie so suiwer oortuigend na vore, hoedat swart wit is en wit swart is nie. Nogtans is dit nie so met My nie! Want 'n saak, betrag met geestelike oë,

kan wel swart en wit op dieselfde tyd en op dieselfde plek wees. En so sal ook dit aangetoon word dat hierdie genoemde leuenagtige verteller desondanks die waarheid gepraat het.

9] Hierdie mens het eendag, toe hy onder die koel skadu van 'n boom aan die slaap geraak het, so 'n leuenswerklike droom gehad waarin hy so helder en fisies dit gesien wat hy vertel het, dat hy nie kon help om by homself te dink dat hy het dit alles eintlik gesien het nie.

10] Want, ofskoon hy weer wakker geword het onder dieselfde boom waaronder hy 'n paar uur tevore gelê en rus het, was sy droom van só 'n aard, dat dit vir hom gelyk het asof hy dadelik onder die boom wakker word, dan die plek verlaat en na 'n verdere stappie, het hy in die gebied aangekom, soos hierbo beskryf. En toe hy daar (in sy droom) alles gesien en beleef het wat voorheen genoem is, het hy dadelik teruggekeer, weer by dieselfde boom aangekom, weer gaan lê, 'n rukkie moeg aan die slaap geraak en toe uiteindelik onder dieselfde boom wakker geword. Die boom onder wie se skaduwee hy hom 'n paar uur tevore veilig (in werklikheid) welbehaaglik begeef het.

11] Nou kyk, in die natuurlike, is dit wat die dromer vertel het inderdaad 'n leuen, want in die hele land is daar geen gebied (van hierdie soort) en geen draak te vinde nie. Maar dit is nie te sê, as iets nie in die natuur gevind kan word nie, dit derhalwe nie (geestelik) bestaan nie.

12] En so is dit met elke geestelike waarneming! Neem 'n blinde man en vertel hom van hierdie en daardie voorwerp wat jy sien, en dat dit daar is! Is die storie 'n leuen vir die blinde man, omdat hy nie self die voorwerp van jou storie kan sien nie? — En so kan baie dinge voor die hand liggend en waar wees, al is hulle nêrens te vinde nie, want buiten die natuurlike wêreld, selfs daarbinne, bestaan 'n veel groter geesteswêreld. Wie sal byvoorbeeld sê dat die hel 'n leuen is, omdat dit uit niks anders as leuens bestaan nie? Of wie sou redeneer dat daar geen hemel is nie omdat dit nie vir die ontdekkingsreisiger se oog sigbaar is nie?

13] Hiervolgens is "wees" en "nie-wees" en "tog wees" geen leuen nie! Want 'n fisiese wese is nie 'n geestelike wese nie, net soos die geestelike nie 'n fisiese wese is nie. En tog is die fisiese (daar) deur die geestelike, soos ook omgekeerd, die geestelike deur die materiële (beïnvloed) word.

14] 'n Voorbeeld sal dit vir jou voldoende duidelik maak! - As jy kyk na 'n appel wat nog aan 'n boom hang, sal jy sekerlik sê dat hierdie appel aan hierdie boom gegroei het. En ook weer sal jy moet sê dat hierdie hele boom uit so 'n appel gegroei het. En so sal jy binnekort 'n appel uit die boom sien groei, en ook weer 'n ander boom wat uit die appel groei.

15] Vra jouself nou af, wat is die vrug hier, en wat is dit wat die vrug voortbring? - As jy sê dat die appel die vrug is, sê Ek: "Maar wat is die boom, as dit uit die appel groei? - En jy sê: "Ja, die boom is die vrug! - Maar Ek sê: "Wat is dan die appel as dit uit die boom kom?"

16] Kyk, ook hier kan elke stelling op sigself 'n leuen en 'n waarheid tegelykertyd wees. Want die appel is net so 'n goeie vrug soos die boom - en net so 'n goeie produsent soos die boom.

17] Nogtans, as iemand sê: "Ja, net een ding kan waar wees!", dan sê Ek: "Dit is heeltemal waar dat die waarheid net een is!" Maar dit is dwaas van mense, in die engheid van hulle oordeel, om te beweer en te sê: Dit of dat is "die eerste", terwyl julle maklik uit hierdie voorbeeld kan sien dat die een, so goed soos die andere, "die eerste" kan wees. .

18] Want, so sou byvoorbeeld een of ander buitengewone geleerde opstaan en beklemtoon dat God die boom eerste geskep het; maar 'n ander een sou intree en vir hom sê: As God eers die boom geskep het, waarom het Hy die vermoë in die appel ingelê, sodat wanneer dit in die aarde geplaas word, 'n boom daaruit te voorskyn sou kom, wat dieselfde

vrugte sou dra waaruit dit self voortgekome het? Dit is dus duidelik dat God nie eers die boom geskep het nie, maar slegs 'n appel!" - En weer sou die eerste geleerde beswaar maak teen hierdie uitspraak: "Ek glo dit was meer in ooreenstemming met die orde, om eers die boom te skep en aan dit die krag van voortplanting te gee." Jy sien, en so sou hierdie twee geleerdes hulself in 'n oneindige sirkel bevind, sonder om ooit hul doel te bereik. En sou iemand, wat twee ineengeslote horlosie ratte voor hom het, sê: "Hierdie tand van hierdie wiel gryp die tande van die ander wiel!", en 'n ander sou antwoord: "Maar liewe vriend, is jy blind dat jy nie sien dat die tande van die ander wiel net die tande van hierdie wiel aanraak nie? - Wie van hierdie twee sou weer reg wees?"

19] Ek sê: Elkeen is reg en spreek die waarheid; en weer: die een lieg so goed as die ander. Die deel van die leuen bestaan hier natuurlik bloot in die eensydigheid van die bewering, waardeur een waarheid die ander teenspreek. En die mate waarin dit die ander waarheid betwis, is dit 'n leuen. Maar in en op sigself is dit net so 'n goeie waarheid as dit wat dit betwis.